Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26373
Copyright: Admont, Benediktinerstift

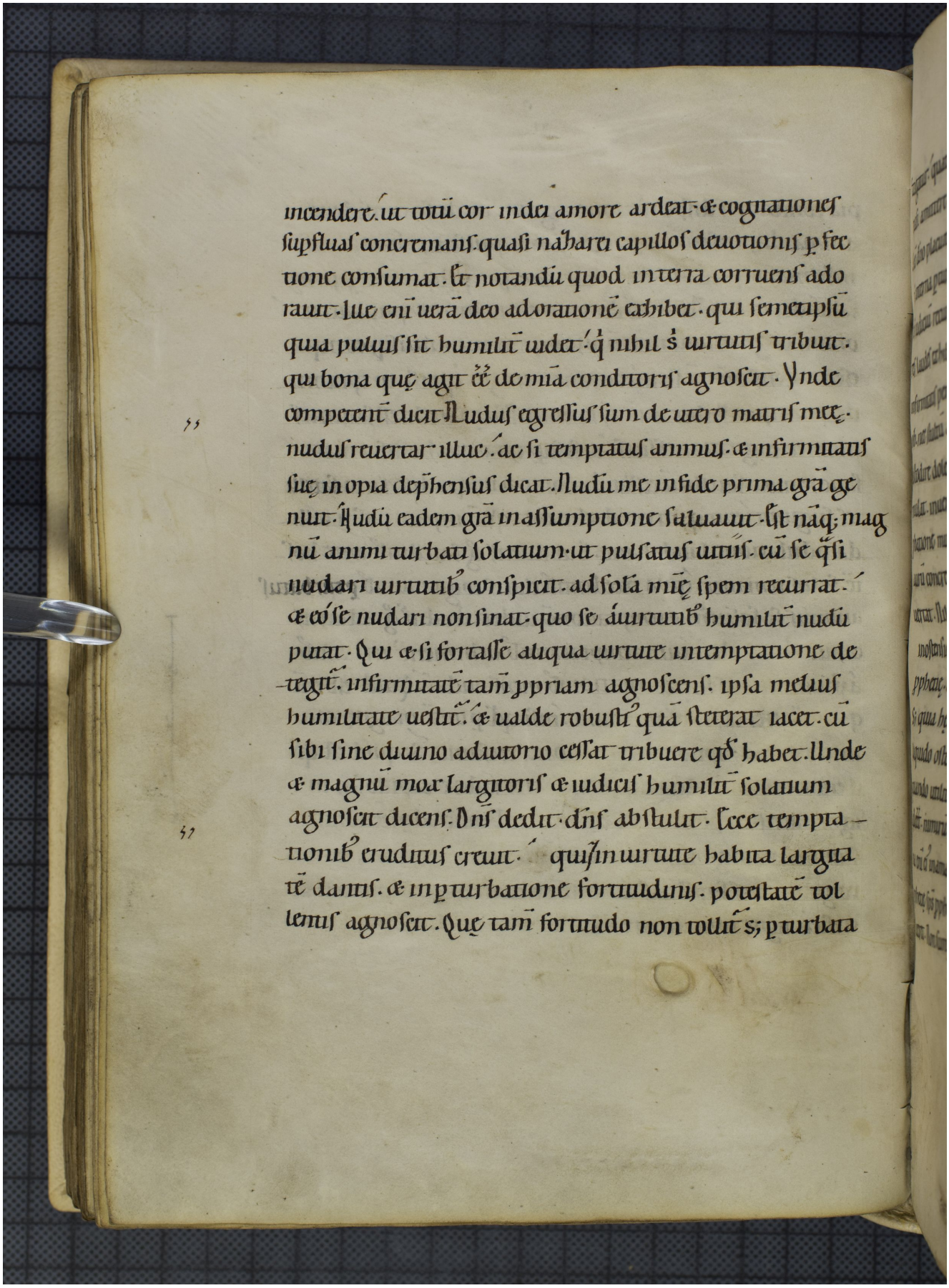

incendere. ut totū cor in dei amore ardeat. & cogitationes
supfluas concremans. quasi nauharei capillos deuotionis pfec
tione consumat. Et notandū quod in terra corruens ado
rauit. Ille enī uerā deo ad orationē exhibet. qui semetipsū
quia puluis sit humilit̄ uidet. q̄ nihil s̄ uirtutis tribuit.
qui bona quę agit ēē de mīa conditoris agnoscit. Vnde
competent̄ dicit Nudus egressus sum de utero matris meę.
nudus reuertar illuc. ac si temptatus animus. & infirmitatis
suę in opia deph̄ensus dicat. Nudū me in fide prima grā ge
nuit. Nudū eadem grā in assumptione saluauit. Est nāq; mag
nū animi turbati solatium. ut pulsatus uitiis. cū se q̄si
nudari uirtutib̄ conspicit. ad sola mīę spem recurrat.
& eo se nudari non sinat. quo se a uirtutib̄ humilit̄ nudū
putat. Qui & si fortasse aliqua uirtute in temptatione de
tegit̄. infirmitatē tam̄ ppriam agnoscens. ipsa melius
humilitate uestit̄. & ualde robusti quā steterat iacet. cū
sibi sine diuino adiutorio cessat tribuere qd̄ habet. Unde
& magnū mox largitoris & iudicis humilit̄ solatium
agnoscit dicens. Dn̄s dedit. dn̄s abstulit. Ecce tempta-
tionib̄ eruditus creuit. qui in uirtute habita largita
tē dantis. & in pturbatione fortitudinis. potestatē tol
lentis agnoscit. Quę tam̄ fortitudo non tollit̄ s; pturbata